

'Nevidljivim nitima najčvršće

Pod ovim, pomno sročanim, bolje reći - iskovanim izrazom (motom) upućen je poziv mnogima koji su na bilo koji način vezani za OŠ Ivana Gorana Kovačića u Cisti Velikoj. Ove riječi otputovale su diljem Hrvatske i u neke druge zemlje Europe i svijeta gdje se Čišćani iselili. One su čista simbolika i znače zov, poziv svima koji se osjećaju ponosno na svoj kraj, zavičaj iz kojeg ponikoše, ove riječi znače - u mislima biti skupa, zajedno, i to se dogodilo, baš u Cisti Velikoj u prigodi obilježavanja 100. obljetnice Pučke škole.

Od Pučke škole u počecima 1911. škola je u međuvremenu prerasla u osnovnu i ponijela ime Velikog hrvatskog pjesnika Ivana Gorana Kovačića. Njegovo znakovito ime opstalo je u Cisti Velikoj u svojoj dosljednosti te i dalje pozivaju, podsjećaju i zvo- ne njegovi stihovi kako Lukovdolom tako i ovim kamenitim zaravnima Ciste Velike.

Čišćani su razasuti po svim kontinentima i zapadnoj Europi

Veliki je broj Čišćana koji tu rođeni i potom otišli u bijeli svijet trbuhom za kruhom kako se to ovdašnjim rječnikom kaže. Uistinu, Imočani pa tako i Čišćani razasuti su po svim kontinentima i po zemljama zapadne Euro-

Učenička zadruga Vrisak izložila je svoje proizvode

pe. U tom smislu pod nevidljivim nitima možemo podrazumijevati njihovu emotivnu privrženost i povezanost sa svojim ognjištem, svojom obitelji i rodbinom ma gdje bili na zemaljskoj kugli. Stoga danas u suvremenom svijetu visoke informatičke tehnologije komuniciraju svim raspoloživim sredstvima od telefona, mobitela, mailova, facebooka i sl., a sve su to zapravo nevidljive niti koje ih čvrsto povezuju. Tako o blagdanima; Božiću, Uskrsu, Svetom Jakovu kroz Cistu kao i kroz

cijelu Imotsku krajinu možete čuti gotovo sve poznatije jezike svijeta kojim govore povratnici i njihovi potomci. Sve pobrojeno može se svesti na jedan, ali jasan zaključak - još uvijek stanovnici ovih prostora u nemogućnosti pronalaska sigurnog radnog mjesta od čega bi mogli živjeti sa svojim obiteljima migriraju ili emigriraju prema

najbolje ilustrira koliko su ovi prostori iseljeni i napušteni te kako takav negativan trend i u slobodnoj nam Domovini Hrvatskoj nije zaustavljen i preokrenut u pozitivnom smjeru.

O broju učenika (106) od prvog do osmog razreda - najbolje govori podatak, točnije broj učenika 1965/66 kada je on bio 605. Prema riječima rav-

Ekološka i likovna sekcija

Unutar ekološke sekcije, a koju vodi Neda Madunić ima 9 zadrugara. Oni se brinu o uređenju školskog vrta, njegujući razne autohtone biljke, od grmova i cvijeća do aromatičnog bilja kao što je lavanda. Lavandu redovito beru i pakiraju u dekorativne tkanine te ih nude na božićnim sajmovima i u drugim zgodnim prigodama.

Spomenimo još i likovnu sekciju koju vodi Sanja Stipanović, a sekcija broji 12 zadrugara. Glavne aktivnosti su im kreiranje i izrada ukrasnih predmeta kao što su čaše i vaze, zatim razni drugi nakiti. U zajedničkim aktivnostima s učenicima iz drugih sekcija tragaju za autohtonim suvenirima s ovog prostora kao što je odljev stečka, ukrasna tkana torbica i sl., a sve će izložiti i ponuditi na raznim blagdanskim sajmovima i smotrama koje njeguju običaje, tradiciju, kulturu i baštinu ovih naoko oskudnih ali uistinu bogatih prostora.

Poslije obilaska arheološkog lokaliteta Crkvine

većim urbanim središtima diljem Hrvatske i svijeta, upravo onako kako su to radili njihovi roditelji. Ako bi smo spomenute zaključke uzeli kao uvjetno rečeno putokaz ili pak okvir za ovaj popratni tekst uz 100. Obljetnicu škole u Cisti Velikoj lako je zaključiti kako broj od 106 učenika od 1 do 8 razreda

natelja prof. Ivana Pleića, ipak je broj učenika koji sada pohađa ovu školu uglavnom stabilan i prema nekim pokazateljima ipak se iz godine u godinu, makar u malim brojkama (jedno-dvoje) lagano povećava. Možda je to barem mala utjeha ili tračak nade za one koji se koji se nesebično žrtvuju kako